

Zmámená

Helena Vondráčková

Za tmavé brýle oči skrýváš,
hledám teď zbytky
úsměvů po kapsách.

Na schodech zíváš mám Tě dost,
už nezbyl vůbec žádný most.
Vůně léta zůstává napořád.

Zmámená já chci se vrátit zpátky.
Zmámená spoutaná vím
že nechci mít už strach.

Zmámená mám slzy na polštáři.
Ptám se prošlých dávných dnů
jak zlým se bránit.

Vychladlou kávu v bistru snídám.
Procházím městem smířená
s úlevou.

Ač do snů vcházíš dál tu stůj,
už nechci říkat můj jsi můj,
v dešti bosá poznávám,
svoji tvář.

Zmámená já chci se vrátit zpátky...

Zmámená mám slzy na polštáři...

Zmámená schoulená
mám slzy na polštáři.
Ptám se prošlých dávných dnů
jak zlým se bránit.

Zmámená spoutaná
mám slzy na polštáři.
Zmámená teď vím
že nechci mít už strach.

Zmámená spoutaná
mám slzy na polštáři.
Ptám se prošlých dávných dnů
jak zlým se bránit.